

Αρχαία της Ελληνικής Παλιγγενεσίας, τ. 3, Αι **Εθνικά Συνελεύσεις**,
Σ. 40-41

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ , Α΄ Εθνοσυνέλευσις της Επιδαύρου,
15 Ιανουαρίου 1822

Απόγονοι του σοφού και φιλανθρώπου έθνους των Ελλήνων, σύγχρονοι των νυν πεφωτισμένων και ευνομούμενων λαών της Ευρώπης, και θεαταί των καλών, τα οποία ούτοι υπό την αδιάρρηκτον των νόμων Αιγίδα απολαμβάνουσι, ήτον αδύνατον πλέον να υποφέρωμεν [...] την σκληράν του Οθωμανικού κράτους μάστιγα, ήτις ήδη τέσσαρας περίπου αιώνας επάταξε τας κεφαλάς ημών, και αντί του λόγου την θέλησιν ως νόμον γνωρίζουσα, δωκει και διέταττε τα πάντα δεσποτικών και αυτογνωμόνως [...]

Ο κατά των Τούρκων πόλεμος ημών [...], είναι πόλεμος εθνικός, πόλεμος Ιερός, πόλεμος του οποίου η μόνη αιτία είναι η ανάκτησις των δικαίων της προσωπικής ημών ελευθερίας, της ιδιοκτησίας και της τιμής, τα οποία, ενώ την σήμερον όλοι οι ευνομούμενοι καιγειτονικοί λαοί της Ευρώπης τα χαίρουσι, από ημάς μόνον η σκληρά και απαραδειγμάτιστος των οθωμανών τυραννία επροσπάθησε με βίαν ν' αφαιρέση [...] Δίκαια τα οποία η φύσις ενέσπειρε εις την καδίαν των ανθρώπων, και τα οποία οι νόμοι, σύμφωνοι με την φύσιν καθιέρωσαν [...] δίκαια, τα οποία δεν επαύσαμεν με τα όπλα να υπερσπιζώμεθα εντός της Ελλάδος, όπως οι καιροί και αι περιστάσεις επέτρεπον.

Από τοιαύτας αρχάς των φυσικών δικαίων ορμώμενοι, και θέλοντες να εξομιωθώμεν με τους λοιπούς συναδελφούς μας Ευρωπαϊούς χριστιανούς, εκινήσαμεν τον πόλεμον κατά των Τούρκων, [...]

Και να αναφανώμεν ως Έθνος ενώπιον πάντων των ευνομούμενων λαών και απάσης της Οικουμένης [...]

[...]ούτοι λοιπόν, εν Εθνική Συνελεύσει σκεφθέντες και μελετήσαντες ικανώς περί των κοινών πραγμάτων, ωργάνισαν μίαν Προσωρινήν Διοίκησιν, καθ' ήν η Ελλάς άπασα μέλλει να κυβερνηθή εφεξής. Ταύτην οφείλουσιν όλοι **οι λαοί, κάτοικοι της Ελλάδος** ν' αναγνωρίζωσι Μόνην έννομον και εθνικήν Διοίκησιν αναλόγως προσφερόμενοι [...]

[σ. 142-143] Διακήρυξις της ΕΘΝΙΚΗΣ Β΄ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ
18 Απριλίου 1823

Τρίτον ήδη χρόνον διαρκεί ο υπέρ ανεξαρτησίας εθνικός των Ελλήνων πόλεμος [...] ενώ[...] ο κρότος των ημετέρων όπλων, αντηγήσας, διετάραξε το **Βυζάντιον**, ευτύχησε το έθνος να διακηρύξη εν Επιδαύρω κατά πρώτον ως έθνος, την ανεξαρτησίαν του, να νομοθετήση και εθνικήν να καταστήση Διοίκησιν [...]. Πριν διαλυθή η Συνέλευσις [...] δεν μένει, ειμή να διακηρύξη εις το όνομα του ελληνικού έθνους, του οποίου νομίμως φέρει την πληρεξουσιότητα, και κηρύττει σήμερον κατ' επανάληψιν, ενώπιον Θεού και ανθρώπων, την πολιτικήν των Ελλήνων **ύπαρξιν και ανεξαρτησίαν**, δια την ανάκτησιν της οποίας έχυσε το έθνος και χύνει αίματα ποταμηδόν, με αμετάθετον απόφασιν όλοι, όλοι οι Έλληνες, ή να επαναλάβωμεν αυτήν, κατά τα απαράγραπτα δικαιώματά μας, από τον άρπαγα Σουλτάνον και να ανεξαρτηθώμεν **εντελώς έθνος χωριστόν, αυτόνομον και ανεξάρτητον** αναγνωριζόμενοι, δια την δόξαν της αγίας ημών πίστεως και την ευτυχίαν των ανθρώπων, ή με τα όπλα εις τας χείρας [...] να καταβώμεν εις τους τάφους, αλλά **Χριστιανοί και ελεύθεροι**, καθώς ανήκει εις ανθρώπους πάτριον έχοντας τον βάρβαρον να καταπολεμώσι και την πατρίδα να απελευθερώσι. [...]

[σ. 260-262] 17 Απριλίου 1826

Γ' ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

(Διακήρυξη του Εκτελεστικού για παράδοση της διακυβέρνησης στις δύο επιτροπές)

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ

Διακηρύττει

[...] Η Διοίκησις [...] παραδίδει από την σήμερον τα ηνίας της κυβερνήσεως και την διοίκησιν των μεγάλων συμφερόντων του έθνους εις τας ειρημένας δύο επιτροπάς, των οποίων τα μέλη, εκλελεγμένα δια των νομίμων πληρεξουσίων αυτού, είναι άξια της γενικής εμπιστοσύνης και ως τοιαύτα, πρέπει να απολαμβάνουν το σέβας και την υπόληψιν όλου του έθνους.[...]

[σ. 202- 203, αριθ. 18]

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ Γ' ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Διακηρύττει

[.] Η ασφάλεια των ελληνικών λαών, η βάση της πολιτικής των υπάρξεως έπρεπε να ελκύση και είλκυσε όλην την προσοχήν της Εθνικής Συνελεύσεως, ήτις αναβάλλουσα προς το παρόν τας περί του πολιτεύματος εργασίας της, έψευσε να βάλη εις ενέργειαν όλας τας φυσικάς και ηθικάς δυνάμεις του έθνους [...] Έλληνες! [...] είναι χρέος ιδικών σας. [...] να πείθεσθε εις την καθεστώσαν διοίκησιν [...]. Άνδρες και νέοι, όσοι σεμνύνεσθε με του Χριστού το όνομα, όσοι έχετε αίμα ελληνικόν εις τας φλέβας σας, οπλίσατε τους ισχυρούς βραχίονας εναντίον του μισητού βαρβάρου, εναντίον του ασπόνδου εχθρού του ελληνικού ονόματος [...] Έλληνες! [...] Ας δείξωμεν και πάλιν, ότι είμεθα Χριστιανοί. Ότι είμεθα Έλληνες, πιστοί εις τον όρκον μας, σταθεροί εις την απόφασίν μας [...]

[σ. 268-270]

Γ' ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διακηρύττει

Εάν η πτώσις του μεσολογγίου εξέθετο το έθνος των Ελλήνων εις τον έσχατον κίνδυνον, η Γ' Εθνική Συνέλευσις [...] έταξεν επί κεφαλής των πραγμάτων της κινδυνευούσης πατρίδος τα συγκροτούντα την Διοικητικήν επιτροπήν μέλλη. [...] Μεγάλα και πολυειδή εμπόδια απήντησε καθ' όλον αυτό το διάστημα η Διοίκησις εις τας εργασίας της, τα οποία εδολοπλοκούσαν η ιδιοτέλεια και η φιλαρχία. Αι μηχανορραφίαι αύται εκολόβωσαν τας εργασίας της, αλλά δεν ίσχυσαν, χάρις εις τον προστάτην της Ελλάδος Θεόν, και να τας ματαιώσουν. Ενισχυμένοι οι Έλληνες ουρανόθεν και εφωδιασμένοι με άφθονα εφόδια τροφής και πολέμου, τα οποία ο ένθερμος φιλελληνισμός της χριστιανικής Ευρώπης εχορήγησεν ανέστησαν, και εναντίον τόσων ραδιουργιών, την πεσούσαν Στερεάν Ελλάδα[...]

[σ. 235-236] (Εγγραφο **Κρητών** προς τη Γ' Εθνική Συνέλευση της Επιδαύρου, 10 Απριλίου 1826)

Προς την Εθνική των Ελλήνων Γ' Συνέλευσιν

[...] Κύριοι! Ως πληρεξούσιοι των **Κρητών**, παρουσιάζομεν την Κρήτην **έν από τα σημαντικώτερα της Ελλάδος τμήματα**, εις του οποίου το βάρος, οπότεν είναι ενωμένον με τα δικαιώματά του με το λοιπόν έθνος, είναι ικανόν μέρος των χρεών του έθνους. Παρουσιάζομεν υπέρ τας διακόσιας χιλιάδας χριστιανούς Έλληνας, παρουσιάζομεν αρείτολμους πολεμιστάς, οίτινες έπεμψαν εις τον Άδην περίπου των τριάκοντα πέντε χιλιάδων οπλοφόρων Τούρκων, οίτινες υπέφερον τρεις αναβάσεις του Αιγυπτίου σατράπου [...] **Ας μην υποφέρη η Συνέλευσις ν' αδικηθή η Κρήτη**, καθώς μήτε κανέν άλλο μέρος της Ελλάδος, διότι αυτή εμπορεί να μην αδικηθεί, αδικεί όμως το έθνος αυτό καθ' αυτό.

[σ. 238- 239] Έγγραφο πληρεξουσίων **Ηπείρου** προς τη Γ' Εθνική Συνέλευση της Επιδαύρου, 13 Απριλίου 1826)

Προς την Εθνική των Ελλήνων Γ' Συνέλευσιν

Επειδή η Ήπειρος έχει το δικαίωμα να καταταχθή εις τον χορόν των ελευθέρων επαρχιών της ελληνικής επικρατείας, δια τας πολλές θυσία, τας οποίας έκαμε και κάμνει υπέρ του ιερού τούτου αγώνος, απεφασίσαμεν προ πολλού να στείλωμεν οκτώ πληρεξουσίους [...] Το **Σούλι** άρχισε τον ιερόν αγώνα τέσσαρας μήνας προ των άλλων μερών ης Ελλάδος [...] και ούτως έγινε η Ήπειρος το θέατρον του πολέμου το προπύργιον της Ελλάδος. Αφού δε επολέμησαν πολύν καιρόν ενθόξως και με ηπειρωτική ανδρεία [...] όσοι διεσώθησαν αό το ξίφος του Άρεως, απέρασαν με τας φαμίλιας των εις την Δυτικήν Ελλάδα, δια να συναγωνισθούν μετά των λοιπών Ελλήνων. Επρόσφεραν εις όλον αυτό το διάστημα σημαντικάς εκδουλεύσεις εις το Έθνος [...] Διατί, λοιπόν, η Ήπειρος, [...] να είναι εκτός της Ελληνικής ολομελείας και να υστερήται της ελληνικής πολιτείας τα διακίώματα.[...];

[σ. 511] (Αναφορά πληρεξουσίων **Ερμούπολης** περί πολιτικών δικαιωμάτων στη Γ' Εθνική Συνέλευση Τροιζήνας 11 Απριλ. 1827)

Όλα τα ευνομούμενα έθνη, όσα χαιρουσι πολιτικήν ελευθερίαν, την υπεστήριξαν και την διατηρούσι με την δικαίαν, κατά αναλογίαν, διανομήν των πολιτικών εκάστου δικαιμάτων. Εις τοιαύτην βάση επιστηριζόμενοι οι κάτοικοι της Ερμουπόλεως [...] ανέγειρον δια πάντων πατρίδα την Ερμούπολιν,[...και διότι είναι γνήσιοι Έλληνες, την αυτην προστασίαν των νόμων και τα αυτά των λοιπών Ελλήνων πολιτών δικαιώματα [...]

[σ. 523] (Αναφορά ελεύθερων **Σμυρναίων** περί αντιπροσώπων στη Βουλή και περι ίδρυσης πόλης, στην Γ' Εθνική Συνέλευση Τροιζήνας 1 Μαΐου 1827)

Είναι παρά πάντων ομολογούμενον, ότι η **Σμύρνη** εχρημάτισε μία από τας ολίγας πόλεις της Ελλάδος, αι οποίαι συνεισέφερον τα μέγιστα εις την διατήρησιν και την μετάδοσιν των φώτων εις την λοιπήν Ελλάδα.

Αι τότε επιτόπια περιστάσεις ανέδειξαν την Σμύρναν [...] κοινόν κέντρον, όπου συνείρχοντο όλοι σχεδόν οι τότε τυραννούμενοι των ήδη ελευθέρων μερών ομογενείς[...] Οι έξωθεν ερχόμενοι απελάμβανον τα δικαιώματα της γενεθλίου ημών γής με περισσοτέραν έκτασιν, παρ' όσην απελάμβανον οι αυτόχθονες [...]
[...]Οι Σμυρναίοι [...] έτρεζον ευχαρίστως εις τα ήδη ελεύθερα μέρη της Ελλάδος δια να συναγωνισθώσιν εις τούτον τον κοινόν και ιερόν αγώνα με την πεποίθησιν ότι, όπου αυτοί και οι ομογενείς αυτών, εκεί και η πατρίς. [...]
Εμφανιζόμεθα σήμερον [...] εκζητούντες [...] το να αντιπαρεισάξωμεν τον αντιπρόσωπόν μας, δια να ημπορώμεν και ημείς, καθό Έλληνες και ελεύθεροι να αναφανώμεν γνήσιοι μέτοχοι των αγαθών της αυτονομίας [...]

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΛΤΕΖΩΝ, 21. Μαΐου 1821

Ι. Φιλήμονος, *Δοκίμιον περί της Ελληνικής Επαναστάσεως*, τ. 3, σ. 295-297

ΠΑΤΡΙΣ

Η γενική ευταξία των υποθέσεων της πατρίδος μας Πελοποννήσου, και η αισία έκβασις του προκειμένου ιερού αγώνος περί της σεβαστής ελευθερίας του Γένους μας, επειδή και αναγκαίως απήτουν την γενικήν συνέλευσιν και σκέψιν, συνηθροίσθημεν επί τούτου οι υπογεγραμμένοι από μέρους των επαρχιών μας, έχοντες και την γνώμην όλων των απόντων μελών, κατά την σεβαστήν μονήν των Καλτετζιών.

Κατ' εύλογον κοινήν ημών γνώμην και απόφασιν, και όλων των απόντων, εκλέξαντες τους φιλογενεστάτους Κυρίους τον τε άγιον Βρυσθένης Θεοδώρητον, [...]και πάντες οι άνωθεν επέχοντες την Γερουσίαν όλου του δήμου των επαρχιών της Πελ/σου, [...] να συσκέπτωνται, προβλέπωσι και διοικώσι, και κατά το μερικόν και κατά το γενικόν, απάσας τας υποθέσεις, διαφοράς και παν ό,τι συντείνη εις την κοινήν ευταξίαν, [...]

Έλληνες και Ξένοι κατά την Νομικήν Διάταξιν της Ανατολικής Χέρσου Ελλάδος ή Οργανισμού του Αρείου Πάγου, Γερουσίας της Ανατολικής Ελλάδος (συντάχθηκε με πρωτοβ. του Αλ Μαυροκορδάτου)

Ηλ. Κυριακόπουλος, *Τα Συντάγματα της Ελλάδος*, Αθ. 1960, σ. 641-642

Τμήμα Α΄, Κεφ. Πρώτον, Πολιτικά

Α΄ -ΟΣΟΙ κάτοικοι της Ελλάδος πιστεύουσιν εις Χριστόν είναι Έλληνες.

Β΄ -Όσοι πατρόθεν, ή μητρόθεν, ή εμαφοτέροθεν από Έλληνας καταγόμενοι, εγεννήθησαν ή εμετοίκησαν εις την ξένην γην, άν οίκοθεν επιστρέψωσιν εις την Ελλάδα, είναι Έλληνες· και αν, αφού επισημως προσκληθώσιν από την Διοίκησιν της Ελλάδος, επιστρέψωσιν οίκαδε εντός του προσδιορισθησομένου καιρού, είναι Έλληνες· αν όμως ούτε' οίκοθεν, ούτε προσκληθέντες, έλθωσιν εν καιρώ (εκτός μόνον αν προφανή εμπόδια έχωσι) ζημιούνται αυτοί και οι απόγονοι αυτών το Εθνικόν Ιερόν δικαίωμα.

Γ΄ - Έλλην δεν ημπορεί να λάβη εντός της Ελλάδος, ξένον υπούργημα, ή ξένην υπεράσπισιν.

Δ΄ - Όλοι οι Έλληνες εις όλα τα αξιώματα και τιμάς της Ελλάδος έχουσι το αυτό δικαίωμα· δοτήρ δε τούτων μόνη εκάστου η αξιότης.

Ε' - Ο πολιτογραφούμενος λαμβάνει ταύτα τα χρέη και δικαιώματα με τους αυτόχθονας Έλληνας.

ΣΤ' - Οστις Χριστιανός κατοικήσει πέντε χρόνους αδιακόπως εις την Ελλάδα, αν δεν διέφυγε καταδρομήν των νόμων όθεν ήλθεν· αν εις το διάστημα της πενταετούς ταύτης διατριβής δεν εφάνη υπόπτου ήθους, έχει το δικαίωμα της πολιτογραφίας.

Ζ' - Οστις Χριστιανός κάμει μεγάλην τινά εκδούλευσιν εις την Ελλάδα, έχει αμέσως το δικαίωμα της πολιτογραφίας.

Η' - Οστις Χριστιανός εν ειδήσει του Αρείου Πάγου, εκχερσώσει γην οκτώ ζευγαρίων, και σπείρει αυτήν εις ένα δωδεκάμηνον, έχει το δικαίωμα της πολιτογραφίας, επί προσθέσει δικαιωμάτων προς τον εκχερσώσαντα όσα και οία θεσπίσει η Εθνική Βουλή.

Θ' - Ο πολιτογραφούμενος ορκίζεται εις την παρούσαν νομικήν διάταξιν, αν δεν είναι Έλλην.

Ι' - Ο Αρειος Πάγος δύναται να πολιτογραφήση κατά τα ΣΤ', Ζ', Η', και Θ' δεν δύναται όμως ελευθέρως να προσδιορίση εις επαρχίαν να δεχθή κάτοικον τον πολιτογραφέντα· εις τούτο ζητείται προηγουμένως η συγκατάνευσις της επαρχίας εκείνης

ΙΑ' - Εκάστη επαρχία έχει το δικαίωμα επίσης να πολιτογραφήση πάντα Έλληνα μη κατοικούντα το έδαφος της, και φαμελίαν ολόκληρον, και φαμελίας πολλάς συγχρόνως, ή δια αμοιβήν μεγάλων εκδουλεύσεων προς την επαρχίαν μερικών, ή προς την Ελλάδα γενικώς, ή επί συμφωνία να εκχερσώσωι γην, ή επί συμφωνία τινί ωφελίμω· ομοίως έχει το δικαίωμα να πολιτογραφήση κατά ΣΤ, Ζ, Η, Θ, αλλ' εν γένει η επαρχία δεν δύναται να πολιτογραφήση Χριστιανούς άλλους, και όχι της Ανατολικής Εκκλησίας, άνευ της συγκαταθέσεως του Αρείου Πάγου. Ο πολιτογραφούμενος πάλιν δεν χάνει δι' αυτό τούτο εις την ιδίαν του πατρίδα το δικαίωμα, ουδ' εις άλλην επαρχίαν, εις όσας συμπέσει να πολιτογραφηθή.

ΙΒ' - Όσοι κάτοικοι της Ελλάδος δεν πιστεύουσιν εις Χριστόν είναι Μέτοικοι.

ΙΓ' - Μέτοικος εις μόνα τα πολεμικά έχει είσοδον, ουδέποτε όμως Αρχηγός στρατού γίνεται, ουδέ δια μίαν στιγμήν.

ΙΔ' - Μέτοικος διαφοράν δεν έχει καμμίαν από τον Έλληνα ως προς τους νόμους και την ενέργειαν αυτών.

ΙΕ' - Μέτοικος ούτ' εκλεκτής, ούτ' εκλεκτέος είναι εις την Ελλάδα.

ΙΣΤ' - Μέτοικος δύναται να έχη ακίνητον κτήμα εις το Ελληνικόν έδαφος.

ΙΖ' - Όσοι χριστιανοί κάτοικοι της Ελλάδος, έχουσιν εντός της Ελλάδος ξένα υπουργήματα, και ξένην υπεράσπισιν είναι Ξένοι.

ΙΗ' - Ξένος δεν δύναται να έχη ακίνητα κτήματα εις το Ελληνικόν έδαφος, ούτ' αμέσως ούτ' εμμέσως.

ΙΘ' - Ξένος δέν δύναται Ελληνίδα να συζευχθή.

Κ' - Ξένος δύναται αδιακόπως ή εκ διαλειμμάτων εις γενεάς γενεών να κατοική την Ελλάδα.

ΚΑ' - Ξένος ούτ' εις πολιτικά, ούτ' εις πολεμικά έχει είσοδον.

ΚΒ' - Ξένος, ούτ' εκλεκτής, ούτ' εκλεκτέος είναι εις την Ελλάδα.

ΚΓ' - Ξένος, διαφοράν δεν έχει καμμίαν από τον Έλληνα ως προς τους Νόμους, και την ενέργειαν αυτών.

ΚΔ' - Ξένος, αν Ελληνίδα έφθασε να συζευχθή, ξένη αυτή θεωρείται από τους Νόμους, και τα τέκνα αυτών ξένα, και οι απόγονοι αυτών ξένοι.

ΚΕ' - Όστις ξένος παραιτούμενος ενώπιον του Αρείου Πάγου από ξένον υπουργήμα και ξένην υπεράσπισιν εντός της Ελλάδος αναγνωρίζεται.

ΚΣΤ´ - Αν και όλες τας θρησκείας και γλώσσας δέχεται η Ελλάς, και τας τελετάς και χρήσιν αυτών κατ' ουδένα τρόπον δεν εμποδίζει, την Ανατολική όμως του Χριστού Εκκλησίαν, και την σημερινήν γλώσσαν μόναν αναγνωρίζει ως επικρατούσας θρησκείαν και γλώσσαν της Ελλάδος.

Κεφ. Δεύτερον

Διακήρυξις Δικαιωμάτων και χρεών των Ελλήνων

Κάθε Έλλην έχει δικαίωμα αναμφισβήτητον και αναλλοίωτον να ζητή από την Ελλάδα την ανεξαρτησίαν του και ασφάλειαν, και η Ελλάς από κάθε Έλληνα την ευπείθειαν και δικαιοσύνην. [...]

Έλληνες κατά το Προσωρινόν Πολίτευμα της Ελλάδος κατά την εν Επιδαύρω Α' Εθνικήν Συνέλευσιν (1.1.1822)

Κυριακόπουλος, *Τα Συντάγματα της Ελλάδος*, σ. 33-34

Τμήμα Α´

Περί Θρησκείας

§ α´ - Η επικρατούσα θρησκεία εις την Ελληνικήν επικράτειαν είναι η της Ανατολικής Ορθοδόξου του Χριστού Εκκλησίας· **ανέχεται** όμως η Διοίκησης της Ελλάδος πάσαν άλλην θρησκείαν, και αι τελεταί και ιεροπραγίαι εκάστης αυτών εκτελούνται ακωλύτως.

Τμήμα Β´

Περί των Γενικών Δικαιωμάτων των κατοίκων της Επικρατείας της Ελλάδος

§ β´ - Όσοι αυτόχθονες κάτοικοι της Επικρατείας της Ελλάδος πιστεύουσιν εις Χριστόν, εισίν Έλληνες, και απολαμβάνουσιν άνευ τινός διαφοράς όλων των πολιτικών δικαιωμάτων.

§ γ- Όλοι οι Έλληνες εισίν όμοιοι ενώπιον των νόμων άνευ τινός εξαιρέσεως ή βαθμού ή κλάσεως ή αξιώματος.

§ δ´ - όσοι έξωθεν ελθόντες κατοικήσωσιν ή παροικήσωσιν εις την Επικράτειαν της Ελλάδος, εισίν όμοιοι με τους αυτόχθονας κατοίκους ενώπιον των Νόμων.

§ ε´ - Η Διοίκησης θέλει φροντίσει να εκδώση προσεχώς νόμον περί πολιτογραφήσεως των ξένων, όσοι έχουσι την επιθυμίαν να γίνωσιν Έλληνες.

§ στ´ - Όλοι οι Έλληνες, εις όλα τα αξιώματα και τιμάς έχουσι το αυτό δικαίωμα· δότηρ δε τούτων μόνη η αξιότης εκάστου.

§ ζ´ - Η ιδιοκτησία, τιμή και ασφάλεια εκάστου των Ελλήνων, είναι υπό την προστασίαν των νόμων.

§ η´ - Όλαι αι εισπράξεις πρέπει να διανέμονται δικαίως εις όλες τας τάξεις και κλάσεις των κατοίκων, καθ' όλην την έκτασιν της Ελληνικής Επικρατείας· καμμία δε είσπραξις δεν γίνεται άνευ προεκδοθέντος Νόμου.

Έλληνες κατά τον Νόμο της Επιδαύρου, ήτοι Προσωρινόν Πολίτευμα της Ελλάδος κατά την εν Αστρει Β' Εθνικήν Συνέλευσιν, (1. 1. 1822)

Κυριακόπουλος, ο.π., σ. 47-48

Τμήμα Α´

Κεφάλαιον Α΄

Περί Θρησκείας

§ α΄ Η επικρατούσα θρησκεία εις την Ελληνικήν Επικράτειαν είναι η της Ανατολικής Ορθοδόξου του Χριστού Εκκλησίας· ανέχεται όμως η Διοίκησης της Ελλάδος πάσαν άλλην θρησκείαν, και αι τελεταί και ιεροπραγίαι εκάστης αυτών εκτελούνται ακωλύτως.

Τμήμα Β΄

Κεφ. Β΄

Περί των Πολιτικών Δικαιωμάτων των Ελλήνων

§ β΄. Όσοι αυτόχθονες κάτοικοι της Επικρατείας της Ελλάδος πιστεύουσιν εις Χριστόν, εισίν Έλληνες, και απολαμβάνουσιν άνευ τινός διαφοράς όλων των πολιτικών δικαιωμάτων. Ομοίως Έλληνές εισι, και των αυτών δικαιωμάτων απολαμβάνουσιν, όσοι έξωθεν ελθόντες, και την Ελληνική φωνήν πάτριον έχοντες, και εις Χριστόν πιστεύοντες ζητήσωσι, παρρησιαζόμενοι εις τοπικην Ελληνικήν Επαρχίαν Αρχήν, να εγκαταριθμηθώσι δι' αυτής εις τους πολίτας Έλληνας.

§ γ΄ Όσοι έξωθεν ελθόντες κατοικήσωσιν, ή παροικήσωσιν εις την Επικράτειαν της Ελλάδος, εισίν ίσοι με τους Έλληνας ενώπιον των Νόμων.

§ δ΄ Όλοι οι Έλληνες είναι δεκτοί επίσης εις τα πολιτικά και στρατιωτικά, και εις όλας εν γένει τας τιμάς· δοτήν δε τούτων μόνη εκάστου η αξιότης.

§ ε΄ Η ιδιοκτησία, τιμή, και ασφάλεια εκάστου Έλληνος, και παντός ανθρώπου, εντός της Επικρατείας ευρισκομένου, είναι υπό την προστασίαν των Νόμων.

§ στ΄\

§ η΄ Οι Έλληνες έχουσι το διαίωμα να κοινοποιώσιν άλλως τε και δια των τύπων τας δοξασίας των, αλλά με τους ακολουθους τρεις όρους

α΄ Να μη γίνεται λόγος κατά της χριστιανικής θρησκείας

β΄ Να μην αντιβαίνωσιν εις τας κοινώς αποδδεγμένας αρχάς της ηθικής

γ΄ Να αποφεύγωσι πάσαν προσωπικην ύβριν.

§ θ΄ Εις την Ελληνικήν Επικράτειαν ούτε πωλείται ούτε αγοράζεται άνθρωπος· αργυρώνητος δε παντός γένους, και πάσης θρησκείας, άμα πατήσας το Ελληνικόν έδαφος, είναι ελεύθερος, και από τον δεσπότην αυτού ακαταζήτητος.

§ ι΄ Κανένas δεν δύναται να βιασθή να διαφύγη το ανήκον κριτήριον.

§ ια΄ ...

§ ιβ΄ Η Διοίκησης **πολιτογραφεί** αλλοεθνείς κατά τους ακολουθους όρους

α΄ Να διατρίψωσι πέντε ολόκληρα έτη, και εις το διάστημα τούτο να μην αποδειχθώσι ποτέ εγκληματίαι, και να αποκτήσωσιν εντός του πενταετούς διαστήματος ακίνητα κτήματα εν τη Επικρατεία

β΄ Τα μεγάλα ανδραγαθήματα, και αι σημαντικά εκδουλεύσεις εις τας χρείας της Πατρίδος, ενούμεναι με την χρηστότητα των ηθών, είναι δικαιώματα ικανά εις πολιτογράφησιν

§ ιγ΄ Ο πολιτογραφούμενος απολαμβάνει αμέσως τα δικαιώματα, κατά τους §. Β΄ και στ΄ και η΄, το δε δικαίωμα του Παραστάτου μετά δέκα έτη της πολιτογραφήσεως.

Έλληνες κατά το Πολιτικόν Σύνταγμα της Ελλάδος κατά την εν Τροιζήνι γ΄ Εθνικήν Συνέλευσιν (1827)

Κυριακόπουλος, όπ. σ. 61-62

Εν ονόματι της Αγίας και Αδιαιρέτου Τριάδος

Και τρίτον ήδη το Ελληνικόν Έθνος, εις Εθνικήν Συνέλευσιν συναγμένον, κηρύττει δια των νομίμων Πληρεξουσίων του ενώπιον Θεού και ανθρώπων, την Πολιτικήν αυτού ύπαρξιν και Ανεξαρτησίαν, και συσταίνει τας εξής Θεμελιώδεις αρχάς του Πολιτεύματός του.

Κεφ. Α΄
Περί Θρησκείας

§ 1 Καθείς εις την Ελλάδα επαγγέλλεται την θρησκείαν ου ελευθερώς, και δια την λατρείαν αυτής έχει ίσην υπεράσπισιν. Η δε της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας του Χριστού είναι Θρησκεία της Επικρατείας.

Κεφ. Β΄
Περί της Ελληνικής Επικρατείας

2. Η Ελληνική Επικράτεια είναι μία και αδιάρητος.
3. Σύγκειται από Επαρχίας.
4. Επαρχίαι της Ελλάδος είναι, όσαι έλαβον και θα λάβωσι τα όπλα κατά της Οθωμανικής δυναστείας.

Κεφ. Γ΄
Δημόσιον Δίκαιον των Ελλήνων

5. Η Κυριαρχία ενυπάρχει εις το Έθνος· πάσα εξουσία πηγάζει εξ αυτού, και υπάρχει υπέρ αυτού.
 6. Έλληνες είναι,
 - α΄ Όσοι αυτόχθονες της Ελληνικής Επικρατείας, πιστεύουσιν εις Χριστόν.
 - β΄ Όσοι από τους υπό τον Οθωμανικόν ζυγόν, πιστεύοντες εις Χριστόν, ήλθαν και θα έλθωσιν εις την Ελληνικήν Επικράτειαν, δια να συναγωνισθώσιν ή να κατοικήσωσιν εις αυτήν.
 - γ΄ όσοι εις ξένας Επικρατείας, είναι γεννημένοι από πατέρα Έλληνα.
 - δ΄ Όσοι αυτόχθονες και μη, και οι τούτων απόγονοι, πολιτογραφηθέντες εις ξένας Επικρατείας πορ της δημοσιεύσεως του παρόντος Συντάγματος, έλθωσιν εις την Ελληνικήν Επικράτειαν, και ορκισθώσι τον Ελληνικόν όρκον.
 - ε΄ Όσοι ξένοι έλθωσι και πολιτογραφηθώσιν.
 7. Όλοι οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον των νόμων.
 8. Όλοι οι Έλληνες είναι δεκτοί, έκαστος κατά το μέτρον της προσωπικής του αξίας, εις όλα τα δημόσια επαγγέλματα, πολιτικά και στρατιωτικά.....
- 27 Κανένας τίτλος ευγενείας δεν δίδεται από την Ελληνικήν Πολιτείαν. Και κανείς Έλλην εις αυτήν δεν ημπορεί, χωρίς την συγκατάθεσιν του Κυβερνήτου, να λάβη υπούργημα, δώρον, αμοιβήν, αξίωμα ή τίτλον παντός είδους από κανένα Μονάρχην, Ηγεμόνα, ή από εξωτερικήν Επικράτειαν.

28. Τα επίθετα Εκλαμπρότατος, Εξοχώτατος κτλ δεν δίδονται εις κανένα Έλληνα εντός της Επικρατείας.

Εις μόνον τον Κυβερνήτην δίδεται το επίθετον Εξοχώτατος, αλλά και τούτο συμπαύει με το αξίωμά του.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Αρχαία της Ελληνικής Παλιγγενεσίας, τ. 1, Α΄ Βουλευτική περίοδος 1822-1823
[σ. 472-473] Βραχώρι 23. 2. 1822

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ

Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΧΕΡΣΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διακηρύττει

Κάτοικοι της Δυτικής Ελλάδος

Η γενική Συνέλευσις του Μεσολογγίου ενεπιστεύθη προς ημάς την κεντρικήν Διοίκησιν της Δυτικής Χέρσου Ελλάδος. Τα μέρη τα οποία συνθέτουσι την κεντρική Διοίκησιν ταύτην, είναι τα ακόλουθα : τα Κράβαρα, το Καρπενήσιον, το Απόκουρον, το Βεννετικόν, ο Ζυγός, ο Βλοχός, το Ξηρόμερον, ο Βάλτος, η Βόνιτσα και όλα όσα εκτείνονται προς το Δυτικοβόρειον και ήθελον ελευθερωθή ακολούθως [...]

Η σεβαστή Βουλή της Ελλάδος εκήρυξε το έθνος ελεύθερον. Η Διοίκησις είναι ελευθέρα και ομοία με εκείνας των πεπολιτευμένων εθνών της Ευρώπης. Δια τούτο το βδελυρόν όνομα του ρ α γ ι ά πλέον εις την πατρίδα να μην ακούεται. Δια να εξαλείψομεν την ατιμίαν αυτήν ελάβομεν τα όπλα, εκάμαμεν και θέλομεν κάμει τόσας θυσίας. **Μάθετε λοιπόν ότι είσθε Χριστιανοί Έλληνες και με τοιούτον όνομα να κράζεσθε. Αυτό σας πρέπει αυτό είναι εδικόν σας.[...]**

[σ. 541] Επίδαυρος 6. 1. 1822

Άνδρες Αθηναίοι χαίρετε

Σας εκαλέσαμεν εις την εν Σαλώνοις τοπικήν συνέλευσιν της Ανατολικής Χέρσου Ελλάδος άπαξ και δις, και δεν ηθελήσατε να συνέλθητε καθώς αι λοιπαί επαρχίαι, με τας οποίας σας συνδέει φυσικώς η θέσις της πατρίδος σας. Σας εκαλέσαμεν εις την ενταύθα εθνικήν, και ουδέ εις ταύτην άχρι τούδε εφάνητε. Ποία η αιτία[...] δεν εξετάζομεν, καιτοι δικαίωμα μέγιστον έχοντες. Ως αδελφοί, όμως και ζηλωταί πατριώται σας παρακινούμεν, [...] να στείλετε και υμείς Παραστάτας οπού έχουν να σταθούν εις την εθνικήν Βουλήν από μέρους σας, δια συνδεθήτε με το Γένος, καθώς έκαμαν όλοι οι την σωτηρίαν της Ελλάδος φρονούντες Έλληνες, και να μήν απάδητε μόνοι οι Αθηναίοι, οι απόγονοι εκείνων των αρχαίων Αθηναίων, οίτινες δια την κοινήν της Ελλάδος ελευθερίαν άφησαν εις την ορμήν των βαρβάρων την πόλιν τους, και δια να μην υποπέσητε εις την ευθύνην του Γένους [...]